

Alle børn har ret til højt kvalificeret musikundervisning

Interview med Gertrud Garcia Arozarena
Formand for musiklærerforeningen

af Erik Lyhne

Februar 2014

CV

F. 1961

Uddannelse:

Almen Musikpædagogisk (AM) uddannelse fra Nordjysk
Musikkonservatorium 1986

Lærer ved:

Skipper Clement Skolen i Aalborg 1987 -1999 og igen fra 2009 -
Rønne Privatskole 1999 - 2009

Anden undervisning:

Aalborg aftenskole, praktikvejleder for AM studerende, Bornholms
musikskole, Bornholms Dramaskole, Pædagogisk Center på
Bornholm, Rytmaskole i Aalborg

Musiklærerforeningen:

HB for Bornholm, 2005-2009, Pædagogisk udvalg, 2007-2009, HB for
Normus, 2011-2013, Medlem af FU, 2011- og Formand, 2013-

Tillykke med valget som formand for Musiklærerforeningen? Hvad har været din motivation for at stille op?

Jeg tror, at en af grundene til jeg er blevet bragt i spil som formandskandidat, er at jeg er god til at samle. Det er noget, vi har brug for lige nu. Jeg er ikke uddannet folkeskolelærer, men har undervist som musiklærer i forskellige privatskoler siden min uddannelse som AM'er fra Nordjysk Musikkonservatorium i 1986. Jeg er først blevet medlem af foreningen i 1999. Tidligere kendte jeg godt til foreningen, men troede i kraft af min uddannelse, at det ikke lige var møntet på mig. Da jeg kom til Bornholm blev jeg opfordret til at melde mig ind i foreningen. Jeg kom med på Rødding kurset og lærte snart mange fra foreningen at kende. Jeg har aldrig været politisk aktiv, så det var lidt med bævende hjerte, jeg stillede op. Noget af det, der tændte mig, var bl.a. til et HB møde i foråret, hvor lokalforeningerne havde ordet. Nogle mente, at dette arbejde var både hårdt og op ad bakke. Jeg tænkte, at hvis man havde det sådan, var der et stort stykke arbejde at tage fat på. Der er mange af de små lokalforeninger, der har det svært, og min vision er, at vi kan få rettet op på det. Min største vision er, at Musiklærerforeningen skal bestå og helst udbygges, og at vi skal være en del af det store arbejde, det er at styrke skolemusikken og musiklivet i Danmark. Det er med den begrundelse, jeg har sagt ja til opgaven.

Der er jo også et stort politisk arbejde i foreningen. Hvordan vil du tackle det?

Ja, der er mange politikere vi skal have fat i omkring musikfaget både i skolen og i læreruddannelsen, men heldigvis står jeg/vi ikke alene med arbejdet. Vi hjælper hinanden i de foreninger, som beskæftiger sig med musikundervisning og musikuddannelse. Når jeg ser på musikundervisningslandskabet i Danmark, synes jeg, at musikken på skolerne tit afhænger meget af de vilkår skolelederne sætter op og hvordan musikken prioriteres. Man kan på mange måder sige, at danske skoler er delt op i et A og et B hold i forhold til musikundervisningen. Det betyder selvfølgelig også meget hvilke musiklærere, der er på skolen. Der kan være dem, der brænder så meget for det, at de slet ikke kan lade være, og dem der er brændt ud, så de gør alt for at lade være.

Finn Holst skriver i det vi kalder timetalsrapporten, at der er omkring 60 % linjefagsuddannede musiklærere, der underviser i faget. Hvad kan vi gøre ved det?

Man kan ikke altid generalisere. Jeg har mødt lærere uden musiklinje, der har været ret gode til at undervise i musik og omvendt også mødt linjefagsuddannede lærere, der ikke har været gode til deres fag. Jeg synes, vi skal kigge på den kvalitet, der er i musikundervisningen, og tage fat der, hvor der er problemer. Det dur dog ikke med den tænkemåde, at man kan sætte hvem som helst til at undervise i musik. Det går ud over børnene, hvis der ikke er fagligt højt niveau, engagement og vilje. Alle børn har ret til musikundervisning på et højt kvalificeret niveau.

Musikfaget er styrket i folkeskolereformen. Hvordan ser du muligheder for faget i fremtiden?

Hvis skolelederne bakker op om forslaget, betyder det, at der vil være to timers kontinuerlig musikundervisning fra 1. - 5. klasse. Førhen hvor vi havde 1 time om ugen har det nogle steder været organiseret med 2 timers musik $\frac{1}{2}$ år og så ingen timer det næste $\frac{1}{2}$ år. Det holder ikke! Man kan ikke læse sig til musik. Man bliver nødt til at have det i en kontinuerlig praksis. De færdigheder som børnene skal have, kan vi ikke give dem i koncentreret form. Det er det samme, som når man løbetræner til en maraton. Man kan ikke løbetræne i en måned, og så genoptage træningen $\frac{1}{2}$ år senere. De små muskler vi synger med, kan ikke bare sættes på pause. Der skal helst synges hver dag i en fortløbende praksis.

Jeg så også gerne, at musikundervisningen blev obligatorisk i de større klasser. Det sorte hul skal lukkes. Da jeg startede på Rønne skole havde eleverne musik fra børnehaveklassen til 9. klasse. Det fungerede godt. På et tidspunkt var vi nødt til at skære undervisningen i 9. klasse væk fordi, der kom forskellige andre faglige krav og eksamener; det var ærgerligt. Hvis man er opdraget til og med de udtryksformer, der ligger i musikken, kan børnene bruge dem, men hvis de ikke har fået eller mødt dem, kan det være svært i de store klasser.

Hvordan kan Musiklærerforeningen og læreruddannelsen arbejde mere sammen?

Vi har et rigtig godt samarbejde med Læreruddannelsens Musiklærerforening. På mange af uddannelsesstederne ved jeg, at de musikstuderende bliver introduceret til og opfordret til at melde sig ind i Musiklærerforeningen. Dette samarbejde vil vi både gerne fastholde og udbygge. Det er også vigtigt, at vi udbygger vores samarbejde omkring uddannelsen af de musikstuderende. Det kan blandt andet ske i forbindelse med praktikken og en øget praksisnærhed. Alfa omega er, at vi holder en tæt kontakt med hinanden.

Der er udmeldt 1 mia. fra Mærskes fonde og 1. mia. fra regeringen til opkvalificering af lærere og ledere i skolen. Regeringen har samtidig som mål, at der i 2020 kun er linjefagsuddannede, der underviser i fagene. Hvad er dine visioner for efteruddannelse og opgradering af musiklærerne?

Musik er et af de fag, hvor vi i høj grad har brug for at få fyldt på igen og få ny inspiration. Med den nye skolereform skal vi mere end nogensinde have gang i en kvalificeret efter- og videreuddannelse af musiklærerne. I den retning synes jeg, Musiklærerforeningen har været på banen i mange år - både i kraft af forlaget Dansk Sangs mange udgivelser, men også med mange både korte og lange kurser med kvalificeret undervisning. Jeg kunne sagtens se et samarbejde med andre institutioner omkring dette; vi har meget at byde ind med her.

Som du ved, er musikundervisningen i læreruddannelsen blevet skåret kraftigt ned. Dette gælder specielt i fht. den individuelle undervisning. Hvordan ser du på det?

Det forstår jeg simpelthen ikke. Det hænger slet ikke sammen. Hvordan kan man opgradere musikken i folkeskolen med den ene hånd og så skære så drastisk ned på musikundervisningen i læreruddannelsen med den anden? Der er nogle, der har foreslået, at de musikstuderende selv skal betale sig til den individuelle undervisning. Det mener jeg absolut ikke. Det er ikke rimeligt. Jeg mener til gengæld, at de intentioner der ligger omkring et samarbejde mellem konservatorierne og læreruddannelsen har gode perspektiver. Jeg tror, at det ville kunne være gavnligt for begge parter. Men et sådant samarbejde skal gå begge veje.

Den nye folkeskolereform åbner op for et forpligtende samarbejde mellem folkeskolen og musikskolerne. Hvordan skal det være?

Jeg synes, at det er en rigtig god ide. Men jeg er glad for, at det ikke er mig, der skal udtænke, hvordan det skal hænge sammen. Som det er lige nu på min skole, har de yngste fri ved 12-tiden. Derefter kommer musikskolelærerne og underviser i instrumentalspil mv. Når skoledagen udvides

synes jeg, det er svært at se, hvordan det rent praktisk skal organiseres.

Men jeg hilser ideen velkommen, og håber det løses på en god måde. Vi skal ikke konkurrere med hinanden, men udnytte hinandens forskellige kompetencer. Sådan burde det være.

Nu er du jo selv konservatorieuddannet, så hvad mener du om den debat der er omkring, hvem der skal undervise i musik i folkeskolen?

Jeg mener ikke, at det skal handle så meget om, hvem det er, men mere om hvilke kompetencer vedkommende har. Hvis jeg kigger på mig selv, så er jeg en del af skolen, og underviser også i andre fag. Jeg er ikke kun ugens gæst i musiktimerne, men en af børnenes faste lærere. Derfor mener jeg, at hvis man skal undervise i skolen, skal man være en fast del af skolens og børnenes liv.

Hvorfor er musikken så vigtig for børnene?

Musik samler helt fantastisk meget, og den giver mange andre faglige inputs. Vi kan bl.a. lære meget om vores historie, vores land og vores kultur gennem at synge. Musikken får følelserne i spil og vi kan udtrykke noget, vi ikke udtrykker på andre måder. Man kan ikke undgå at være glad når man synger sammen. Det er da skønt. Musikken fylder også flere steder end i musiktimerne. Der er morgensang, musicals og mange andre steder, hvor vi kan få musikken ind. Mange steder har man et læsebånd, dvs. et fast tidspunkt på dagen, hvor alle læser - hvorfor har vi ikke også et musikbånd, syngébånd eller dansebånd? Der bliver heldigvis arbejdet i mange sammenhænge på at styrke musikken for børnene.

